

22/8

Diplomater eller spioner

Den rapport om ryska diplomater till förbjudna platser i skärgården som nu äntligen kommit bestyrker de uppgifter som tidigare lämnats i pressen: den ryske marinattachén, kommandörkapten Laritchev, har seglat innanför den tillåtna leden och enligt gjorda iakttagelser bedrivit fotografering. Hr Laritchev förnekar detta senare, men har vägrat att utlämna de av honom eller besättningen tagna filmerna. Att denna vägran är ytterst komprometterande behöver knappast framhållas.

Inskridandet mot hr Laritchev inskränker sig, enligt vad utrikesdepartementet på särskild förfrågan uppger, till att han av chefen för försvarets kommandoexpedition mottagit "allvarliga erinringar". Detta är ytterst egendomligt. I 1947 års fall, då ryska diplomater i Norrbotten förfarit på liknande

sätt, meddelade hr Undén vid en presskonferens att saken påtalats och att de skyldiga skulle hemsändas; han begärde till en början att sistnämnda faktum skulle hemlighållas, men gav med sig då det för honom klarlades att utrikesdepartementet i så fall måste bli föremål för en i realiteten oförtjänt kritik.

Nu frågar man sig om utrikesledningen även denna gång gör ett försök till hemlighetsmakeri. Är hr Laritchev i själva verket anmodad att resa hem, trots att detta förnekas? Och om utrikesdepartementet talar sanning: Varför tillämpas inte samma metoder mot förspioneri misstänkta diplomater år 1950 som år 1947?

22/8

Den svenska regeringens medlemmar tävlar i uttryck för neutralitet. Svaret från ryskt håll är det vanliga: det är krigshetsare som styr Sverige.

Följande uttalande i Moskva-radion den 18 augusti är karaktäristiskt. Här förklaras att "de styrande kretsarna i Stockholm som bekant allmer öppet anpassar sin politik efter Washingtons smak samtidigt som regeringen understöder de äventyrliga krafter i Sverige som verkar för att förvandla landet till en likadan militärbas åt den amerikanska imperialismen som exempelvis Norge redan har blivit. I dag kan ingen heller bestrida att den svenska krigsmakten allmer dras in i samarbete med amerikanerna och att de på svenskt territorium existerande militärbaserna allmer utnyttjas av de amerikanska stridskrafterna, särskilt flyget."

22/8

Carlo Schmidt och Expressen

Hr D. M. Winter har kommit med ett nytt inlägg i Expressen om min Tysklandsserie. I hans artikel finns blott en sak som måste besvaras. Han tar upp mitt påstående: "Schmidts hedrande verksamhet i Frankrike är så väl känd att jag inte ansåg mig behöva tala om den i mina artiklar." Hr Winters svar är:

Frågan är om detta över huvud taget varit möjligt, ty enligt hr Tingsten blev Schmidt först i dagarna rentvådd från alla misstankar, alltså långt efter att hr Tingstens artiklar var införda i Dagens Nyheter.

Hr Winter beskyller mig alltså för osanning. Jag vill därför på heder och samvete förklara att jag långt före min resa till Tyskland fått uppgifter om professor Schmidts humanitära verksamhet i Lille. Detta är så mycket mindre underligt som denna verksamhet skildrats i en fransk bok, publicerad år 1945.

HERBERT TINGSTEN